

Súd: Okresný súd Komárno
Spisová značka: 13C/138/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4213210988
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 02. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr Dagmar Aradská
ECLI: ECLI:SK:OSKN:2015:4213210988.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Komárno samosudkyňou JUDr. Dagmar Aradskou v právnej veci žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 35 724 803, v konaní zastúpený Tomáš Kušnír s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava proti žalovanej: L. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom T., P. XXX, za účasti občianskeho združenia Všeobecná ochrana práv spotrebiteľov, Šafárikovo námestie 7, 811 02 Bratislava, IČO: 42 362 962, v konaní zastúpený JUDr. Bohdanom Jakubisom, advokátom so sídlom Dobrovičova 13, Bratislava, o zaplatenie 862,77 eur s príslušenstvom a o návrhu žalobcu na prerušenie konania

rozhodol:

Súd pripúšťa, aby do konania na strane žalovanej vstúpilo občianske združenie VŠEOBECNÁ OCHRANA PRÁV SPOTREBITEĽOV, Šafárikovo námestie 7, 811 02 Bratislava, IČO: 42 362 962.

Súd návrh žalobcu na prerušenie konania **z a m i e t a**.

Súd konanie v časti o zaplatenie sumy 120,- eur **z a s t a v u j e**.

Žalovaná je **p o v i n n á** zaplatiť žalobcovi sumu 201,90 eur s 9 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 85,25 eur od 27.2.2014 až do zaplatenia, to všetko do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Súd návrh v časti prevyšujúcej sumu 201,90 eur ako aj v prevyšujúcej časti úroku z omeškania **z a m i e t a**.

Žiadny z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobca sa návrhom doručeným súdu dňa 20.5.2013 domáhal zaviazania žalovanej na zaplatenie sumy 862,77eur spolu s vyčísleným úrokom z omeškania vo výške 36,71 eur a 9% úrokom z omeškania ročne zo sumy 596,60 eur od 30.4.2013 do zaplatenia, ako aj náhrady trov konania. Svoj návrh žalobca odôvodnil tým, že Zmluvou o postúpení pohľadávok uzavretou dňa 27.9.2012 medzi Slovenskou sporiteľnou, a.s. ako postupcom a žalobcom ako postupníkom, postupca postúpil žalobcovi pohľadávku voči žalovanej vo výške 1032,77 eur. Postupca a žalovaná uzavreli dňa 19.10.2005 Zmluvu č. 242074774, ktorej súčasťou sú Všeobecné obchodné podmienky postupcu v znení dodatkov (VOP). Na základe uvedenej zmluvy postupca poskytol žalovanej peňažné prostriedky. Keďže žalovaná neplnila v stanovených termínoch splátky, postupca odstúpil od zmluvy a vyzval žalovanú k úhrade. Žalovaná uznala svoj záväzok v Dohode o uznaní záväzku. Žalovaná dňa 30.10.2012, 20.12.2012, 16.1.2013, 19.2.2013, 29.4.2013 uhradila sumy po 30,- eur a dňa 27.3.2013 uhradila sumu 20,- eur. Dlh žalovanej ku dňu vyhotovenia žalobného návrhu (6.5.2013) predstavuje sumu 862,77 eur a pozostáva z neuhradenej istiny úveru vo výške 596,60 eur, riadneho úroku vo výške 98,36 eur a úroku z omeškania vo

výške 167,81 eur. Žalobca si uplatnil aj vyčíslený úrok z omeškania vo výške 36,71 eur za obdobie od 28.9.2012 do 29.4.2013 zo sumy tvrdeného dlhu žalovanej, po zohľadnení jednotlivých platieb žalovanej po 30,- eur, resp. 20,- eur.

Žalobca na výzvu súdu podaním z 26.6.2014 špecifikoval aj platobnú disciplínu žalovanej s tým, že táto na čerpaný úver uhradila sumu 962,67 eur do 21.7.2011. Z úhrad žalovanej bola suma 805,48 eur započítaná na istinu úveru, suma 34,99 eur bola započítaná na riadny úrok a suma 122,20 eur bola započítaná na úrok z omeškania.

Žalobca prípisom z 18.8.2014 súdu oznámil, že žalovaná po podaní návrhu uhradila v dňoch 26.2.2014, 18.7.2013, 25.6.2013 a 3.6.2013 sumy po 30 eur. Z uvedeného dôvodu zoberal žalobca návrh v časti o zaplatenie sumy 120,- eur späť a navrhol zaviazat' žalovanú na zaplatenie sumy 742,77 eur s úrokom z omeškania vo výške 36,71 eur a 9% úrokom z omeškania ročne zo sumy 596,60 eur od 30.4.2013 do 3.6.2013, s 9% úrokom z omeškania ročne zo sumy 566,60 eur od 4.6.2013 do 25.6.2013, s 9% úrokom z omeškania ročne zo sumy 536,60 eur od 26.6.2013 do 18.7.2013, s 9% úrokom z omeškania ročne zo sumy 506,60 eur od 19.7.2013 do 26.2.2014, s 9% úrokom z omeškania ročne zo sumy 476,60 eur od 27.2.2014 do zaplatenia.

Občianske združenie VŠEOBECNÁ OCHRANA PRÁV SPOTREBITEĽOV dňa 30.10.2014 doručilo súdu oznámenie o vstupe do konania ako vedľajšieho účastníka na strane žalovaného spotrebiteľa a dňa 17.2.2015 doručilo súdu vyjadrenie vo veci, v ktorom namietalo aktívnu legitimáciu žalobcu.

Žalobca v prípise doručenom súdu 5.2.2015 namietal proti vstupu vedľajšieho účastníka na strane žalovanej do konania z dôvodu nepreukázania súhlasu žalovanej so vstupom.

Združenie VŠEOBECNÁ OCHRANA PRÁV SPOTREBITEĽOV sa stalo vedľajším účastníkom už v momente, keď súdu došiel jeho procesný úkon obsahujúci prejav vôle vstúpiť do konania v procesnom postavení vedľajšieho účastníka na strane žalovaného spotrebiteľa, v danom prípade dňa 30.10.2014. Súd rovnopis uvedeného oznámenia o vstupe vedľajšieho účastníka na podporu žalovaného spotrebiteľa do konania doručil dňa 25.11.2014 aj žalovanej, ktorá s týmto vstupom vedľajšieho účastníka do konania na jej podporu výslovne súhlasila. Podľa názoru súdu, právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv spotrebiteľov podľa zákona č. 250/2007 Z.z. nemusí preukazovať právny záujem na výsledku sporu (obdobne uznesenie Najvyššieho súdu SR z 27.8.2012 sp. zn. 2 Obdo 27/2012), keďže legitimáciu na vstup tohto vedľajšieho účastníka do konania dáva právny predpis v ustanovení § 93 ods. 2 O.s.p. v spojení s 93 ods. 3 O.s.p. v znení účinnom do 31.12.2014. S poukazom na uvedené súd, v súlade s § 93 ods. 3 O.s.p. v znení účinnom od 1.1.2015 rozhodol o vstupe vedľajšieho účastníka na strane žalovanej do konania tak, ako je to uvedené vo výroku tohto uznesenia.

Vedľajší účastník na strane žalovanej vo svojom vyjadrení zo 17.2.2015 namietal nedostatok aktívnej legitimácie žalobcu, s poukazom na § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z., tak ako aj v iných veciach súvisiacich s postúpením pohľadávok postupcu Slovenská sporiteľňa, a.s..

Súd v súlade s § 96 ods. 1 O.s.p. rozhodol o zastavení konania v rozsahu čiastočného späťvzatia návrhu a v súlade s § 95 ods. 1 O.s.p. rozhodol o zmene petitu v časti 9% úroku z omeškania od 30.4.2013 v znení: s 9% úrokom z omeškania ročne zo sumy 596,60 eur od 30.4.2013 do 3.6.2013, s 9% úrokom z omeškania ročne zo sumy 566,60 eur od 4.6.2013 do 25.6.2013, s 9% úrokom z omeškania ročne zo sumy 536,60 eur od 26.6.2013 do 18.7.2013, s 9% úrokom z omeškania ročne zo sumy 506,60 eur od 19.7.2013 do 26.2.2014, s 9% úrokom z omeškania ročne zo sumy 476,60 eur od 27.2.2014 do zaplatenia.

Po výzve súdu adresovanej žalobcovi, aby sa vyjadril k prípadnej aplikácii ustanovenia § 5b zákona č. 250/2007 Z.z., žalobca dňa 6.11.2014 doručil súdu návrh na prerušenie konania podľa § 109 ods. 1 písm. b/ veta druhá O.s.p.. Súd uvedený návrh žalobcu zamietol, keď nemá pochybnosť o ústavnosti ustanovenia § 5b zákona č. 250/2007 Z.z. Preto ani nedospel k záveru o rozpornosti ustanovenia § 5b zákona č. 250/2007 Z.z. s niektorým zákonom alebo niektorou medzinárodnou zmluvou, ktorou je Slovenská republika viazaná. Pochybnosti žalobcu ako účastníka konania o ústavnosti, resp. rozpornosti citovaného zákonného ustanovenia nie sú dôvodom na postup podľa § 109 ods. 1 písm. b/ veta druhá O.s.p., keď procesný postup podľa citovaného ustanovenia sa obligatórne použije len v prípade, ak

súd pred rozhodnutím vo veci, teda nie účastník konania, dospeje k záveru o rozpornosti všeobecne záväzného právneho predpisu, ktorý sa týka veci, s ústavou, zákonom alebo medzinárodnou zmluvou, ktorou je Slovenská republika viazaná. S poukazom na uvedené súd návrh žalobcu na prerušenie konania podľa § 109 ods. 1 písm. b/ veta druhá O.s.p. zamietol ako nedôvodný.

Súd v súlade s § 101 ods. 2 O.s.p. pojednával dňa 17.2.2015 v neprítomnosti riadne predvolaných právnych zástupcov žalobcu a vedľajšieho účastníka na strane žalovanej ako aj žalovanej.

Súd vykonal vo veci oboznámením sa s listinnými dôkazmi tvoriacimi obsah spisu.

Napriek tomu, že úverová zmluva je absolútnym obchodno-záväzkovým vzťahom v zmysle Obchodného zákonníka (§ 261 ods. 6 písm. d/ a § 497 a nasl. Obchodného zákonníka), v danom prípade sa jedná o právny vzťah zmluvných strán na základe spotrebiteľskej zmluvy, pri uzatváraní ktorej bola žalovaná v postavení spotrebiteľa, keďže z činnosti súdu je známe, že postupca, mal v predmete svojej činnosti aj poskytovanie úverov z vlastných zdrojov. Je zrejmé, že v danom prípade sa jedná o postupcom vopred pripravenú formulárovú (typovú) úverovú zmluvu, ktorej obsah žalovaná nemala možnosť reálne ovplyvniť. Zmluva o spotrebiteľskom úvere je zmluvným typom s osobitnou právnou úpravou v zákone č. 258/2001 Z.z., ktorý je k ustanoveniam Občianskeho zákonníka s podrobnou úpravou spotrebiteľských zmlúv od 1.4.2004 predpisom lex specialis a podľa názoru konajúceho súdu ide aj v prípade spotrebiteľského úveru o spotrebiteľskú zmluvu. Súd teda vzťah účastníkov konania posudzoval ako záväzok zo spotrebiteľskej zmluvy a na danú právnu vec aplikoval ustanovenia § 23a ods. 1, 2 zákona č. 634/1992 Zb., § 2 písm. a/, b/ zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom do 30.6.2006, § 3 ods. 1, 2, § 4 citovaného zákona o spotrebiteľských úveroch, § 52 a nasl. OZ vzhľadom na prechodné ustanovenia OZ (§ 879j/, § 879l/, § 879m/ OZ), § 497 a nasl. Obchodného zákonníka.

Z oznámenia spoločnosti Slovenská sporiteľňa, a.s. z 15.10.2012 adresovanom žalovanej vyplýva, že uvedená spoločnosť ako postupca oznámila žalovanej postúpenie svojej pohľadávky z úveru č. 242074774 vo výške 1032,77 eur v prospech žalobcu ako postupníka Zmluvou o postúpení pohľadávok č.- uzatvorenej dňa 27.9.2012.

Z vykonaného dokazovania mal súd ďalej preukázané, že medzi postupcom a žalovanou bola dňa 19.10.2005 uzavretá Zmluva o splátkovom úvere č. 0242074774, na základe ktorej postupca poskytol žalovanej úver vo výške 24 100,- Sk. Žalovaná sa čerpaný úver zaviazala splatiť mesačnými splátkami po 665,- Sk, pri pevnej úrokovej sadzbe 17,30%, s RPMN vo výške 10,24%. Splatnosť prvej splátky bola dohodnutá na 20.11.2005, splatnosť ďalších splátok k 20. dňu v kalendárnom mesiaci a konečná splatnosť úveru bola dohodnutá na 20.9.2010. Poplatok za správu úveru bol dohodnutý vo výške 50,- Sk mesačne.

Žalobca v pokuse o zmier z 23.4.2013 adresovanom žalovanej tvrdil, že pôvodný veriteľ Slovenská sporiteľňa, a.s. dňa 0292/1054/12 vyhlásil mimoriadnu splatnosť poskytnutého úveru, avšak takéto vyhlásenie mimoriadnej splatnosti nepreukázal do vyhlásenia dokazovania za skončené.

Z uvedeného vyplýva, že žalovaná mala splátkami pôvodne splatnými od 20.11.2005 do 20.9.2010, to všetko v počte 59 splátok, uhradiť svojmu veriteľovi sumu vo výške 1302,36 eur (59 x 22,07 €), pričom žalobca tvrdil, že žalovaná od 20.11.2005 do 21.7.2011 uhradila svojmu veriteľovi sumu vo výške 962,67 eur, od 30.10.2012 do 29.4.2013 sumu 170,- eur a od 3.6.2013 do 26.2.2014 uhradila sumu 120,- eur.

Súd s poukazom na § 5b ods. 1 zákona č. 250/2007 Z.z. vzniesol v mene žalovanej námietku premlčania žalobcom uplatneného nároku, ktorú námietku by inak mohla kedykoľvek v priebehu konania vzniesť len žalovaná. Súd neprihliadol na žalobcom predložený formulár žalobcu označený ako Dohoda o uznaní záväzku a o úhrade pohľadávky v splátkach, ktorú žalovaná podpísala dňa 24.10.2012, a ktorou mala žalovaná uznať, že voči žalobcovi má v súvislosti so zmluvou č. 242074774 z 19.10.2005 záväzok vo výške 1226,40 eur, pričom súčasne žalovaná mala vyhlásiť, že má vedomosť o premlčaní dlhu a jeho následkoch. Uvedený formulár totižto pripravil vopred žalobcu, ktorého zástupca ho podpísal už 17.10.2012, pričom žalovanej bol predložený na podpis až dňa 24.10.2012, bez možnosti žalovanej ovplyvniť text takto vopred pripraveného formulára. Z uvedeného má súd za to, že uvedené tlačivo dohody nevyjadruje skutočnú vôľu žalovanej a má za to, že tento právny úkon žalovaná nespravila

vážne. Preto súd uvedenú dohodu považuje za neplatný právny úkon podľa § 37 ods. 1 OZ, keď uvedený formulár vyjadruje vôľu žalobcu.

Žalobca nešpecifikoval, s ktorými splátkami sa mala žalovaná dostať do omeškania, resp. na ktoré splátky započítal úhrady žalovanej. Preto súd v mene žalovanej vzniesol aj námietku premlčania. Návrh vo veci bol súdu doručený dňa 20.5.2013, potom štvorročná premlčacia doba podľa § 397 Obchodného zákonníka pre úhradu dlžných splátok úveru, splatných pred 20.5.2009 v danom prípade uplynula do podania žalobného návrhu. Od 20.5.2009 do konečnej splatnosti úveru dňa 20.9.2010 bolo splatných 17 mesačných splátok po 22,07 eur, teda úhrnom mala žalovaná v uvedenom období uhradiť sumu 375,25 eur, pričom platbami z 30.10.2012, 20.12.2012, 16.1.2013, 19.2.2013, 29.4.2013 po 30,- eur a z 27.3.2013 vo výške 20,- eur žalovaná uhradila veriteľovi sumu 170,- eur a aj sumu 120,- eur platbami z 3. 6. 2013, z 25.6.2013, z 18.7.2013 a 26.2.2014 po 30,- eur. Potom dlh žalovanej na neuhradených a nepremlčaných splátkach predstavuje sumu 85,25 eur.

Žalobca si v žalovanej sume uplatnil nárok na úrok z omeškania vo výške 167,81 eur, ako aj nárok na osobitne žalovaný úrok z omeškania vo výške 36,71 eur a uplatnil si aj nárok na 9 % úrok z omeškania ročne zo súm tvrdeného dlhu žalovanej, po zohľadnení úhrad žalovanej. Za omeškanie s úhradou nepremlčaných splátok splatných 20.5.2009, 20.6.2009, 20.7.2009, 20.8.2009, 20.9.2009, 20.10.2009, 20.11.2009, 20.12.2009, 20.1.2010, 20.2.2010, 20.3.2010, 20.4.2010, 20.5.2010, 20.6.2010, 20.7.2010, 20.8.2010 a 20.9.2010 žalobcovi, s poukazom na § 369 ods. 1 Obchodného zákonníka a § 517 ods. 1, 2 OZ, v spojení s § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z., vznikol nárok na úrok z omeškania o 8 percentuálnych bodov vyšší ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky od prvého dňa nasledujúceho po splatnosti uvedených splátok až do 27.9.2012, teda do postúpenia pohľadávky voči žalovanej na žalobcu, teda do dňa, do ktorého bol úrok z omeškania vyčíslený postupcom. Výška základnej úrokovej sadzby ECB k 21.5.2009 až k 21.9.2010 bola 1%, pričom žalobcovi vznikol nárok na úrok z omeškania o 8 percentuálnych bodov vyšší ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky. Súd s poukazom na uvedené zaviazal žalovanú aj na zaplatenie kapitalizovaného úroku z omeškania v úhrnej výške 90,74 eur, keď 9% úrok z omeškania zo sumy 22,07 eur od 21.5.2009 do 27.9.2012 predstavuje sumu 6,67 eur, od 21.6.2009 do 27.9.2012 predstavuje sumu 6,50 eur, 21.7.2009 do 27.9.2012 predstavuje sumu 6,33 eur, od 21.8.2009 do 27.9.2012 predstavuje sumu 6,17 eur, od 21.9.2009 do 27.9.2012 predstavuje sumu 6,- eur, od 21.10.2009 do 27.9.2012 predstavuje sumu 5,83 eur, od 21.11.2009 do 27.9.2012 predstavuje sumu 5,67 eur, od 21.12.2009 do 27.9.2012 predstavuje sumu 5,50 eur, od 21.1.2010 do 27.9.2012 predstavuje sumu 5,33 eur, od 21.2.2010 do 27.9.2012 predstavuje sumu 5,16 eur, od 21.3.2010 do 27.9.2012 predstavuje sumu 5,01 eur, od 21.4.2010 do 27.9.2012 predstavuje sumu 4,84 eur, od 21.5.2010 do 27.9.2012 predstavuje sumu 4,68 eur, od 21.6.2010 do 27.9.2012 predstavuje sumu 4,51 eur, od 21.7.2010 do 27.9.2012 predstavuje sumu 4,35 eur, od 21.8.2010 do 27.9.2012 predstavuje sumu 4,18 eur, od 21.9.2010 do 27.9.2012 predstavuje sumu 4,01 eur.

Žalobca si uplatnil aj nárok na ďalší úrok z omeškania vyčíslený sumou 36,71 eur. Po postúpení pohľadávky v prospech žalobcu bola žalovaná od 28.9.2012 naďalej v omeškaní s úhradou sumy 375,25 eur do 30.10.2012, kedy uhradila sumu 30,- eur. Od 28.9.2012 do 30.10.2012 predstavuje 9% úrok z omeškania ročne zo sumy 375,25 eur sumu 3,05 eur, od 31.10.2012 do 20.12.2012, kedy žalovaná uhradila sumu 30,- eur, predstavuje 9% úrok z omeškania ročne zo sumy 345,25 eur sumu 4,34 eur, od 21.12.2012 do 16.1.2013, kedy žalovaná uhradila sumu 30,- eur, predstavuje 9% úrok z omeškania ročne zo sumy 315,25 eur sumu 2,09 eur, od 17.1.2013 do 19.2.2013, kedy žalovaná uhradila sumu 30,- eur, predstavuje 9% úrok z omeškania ročne zo sumy 285,25 eur sumu 2,39 eur, od 20.2.2013 do 27.3.2013, kedy žalovaná uhradila sumu 20,- eur, predstavuje 9% úrok z omeškania ročne zo sumy 255,25 eur sumu 2,26 eur, od 28.3.2013 do 29.4.2013, kedy žalovaná uhradila sumu 30,- eur, predstavuje 9% úrok z omeškania ročne zo sumy 235,25 eur sumu 1,91 eur, od 30.4.2013 do 3.6.2013, kedy žalovaná uhradila sumu 30,- eur, predstavuje 9% úrok z omeškania ročne zo sumy 205,25 eur sumu 1,77 eur, od 4.6.2013 do 25.6.2013, kedy žalovaná uhradila sumu 30,- eur, predstavuje 9% úrok z omeškania ročne zo sumy 175,25 eur sumu 0,95 eur, od 26.6.2013 do 18.7.2013, kedy žalovaná uhradila sumu 30,- eur, predstavuje 9% úrok z omeškania ročne zo sumy 145,25 eur sumu 0,82 eur, od 19.7.2013 do 26.2.2014, kedy žalovaná uhradila sumu 30,- eur, predstavuje 9% úrok z omeškania ročne zo sumy 115,25 eur sumu 6,33 eur, a tak vyčíslený úrok z omeškania za dobu po postúpení pohľadávky v prospech žalobcu predstavuje úhrnom sumu 25,91 eur.

S poukazom na uvedené súd návrh žalobcu považoval za dôvodný do výšky 201,90 eur (17 x 22,07 = 375,25 - 170 úhrada žalovanej - 120 úhrada žalovanej + 90,74 úrok z omeškania do postúpenia pohľadávky + 25,91 úrok z omeškania po postúpení pohľadávky) a v prevyšujúcej časti istiny návrh žalobcu zamietol ako nedôvodný.

Žalobca si uplatnil aj nárok na 9% úrok z omeškania ročne zo sumy 596,60 eur od 30.4.2013 do 3.6.2013, s 9% úrokom z omeškania ročne zo sumy 566,60 eur od 4.6.2013 do 25.6.2013, s 9% úrokom z omeškania ročne zo sumy 536,60 eur od 26.6.2013 do 18.7.2013, s 9% úrokom z omeškania ročne zo sumy 506,60 eur od 19.7.2013 do 26.2.2014, s 9% úrokom z omeškania ročne zo sumy 476,60 eur od 27.2.2014 do zaplattenia. O úroku z omeškania do 27.2.2014 súd rozhodol tak, ako to uviedol vyššie. V konaní žalobca nepreukázal, že by žalovaná k 27.2.2014, po ostatnej úhrade sumy 30,- eur, dlhovala svojmu veriteľovi s úhradou nepremičanej sumy vyššej než 85,25 eur. Prípadný nárok žalobcu na úrok z omeškania podľa § 369 ods. 1, 2 Obchodného zákonníka za omeškanie žalovanej s úhradou pred 20.5.2009 je taktiež premlčaný, keďže do podania žalobného návrhu uplynula žalobcovi štvorročná premlčacia doba na uvedené príslušenstvo (§ 121 ods. 3 OZ). Povinnosť platiť úrok z omeškania nevzniká samostatne za každý deň trvania omeškania, ale jednorázovo v deň, v ktorý sa dlžník ocitol v omeškani so splnením tohto záväzku; týmto dňom začína u tohto práva podľa ustanovenia § 393 ods. 1 Obchodného zákonníka plynúť premlčacia doba práva na úrok z omeškania a jej uplynutím sa právo premlčí „ako celok“. S poukazom na uvedené súd považoval návrh žalobcu v časti úroku z omeškania od 27.2.2014 za dôvodný len v časti omeškania s úhradou sumy 85,25 eur (17 x 22,07 - 170 - 120) a v prevyšujúcej časti úroku z omeškania súd návrh žalobcu taktiež zamietol.

Rozhodnutie o trovách konania sa zakladá na ustanovení § 142 ods. 2 O.s.p., keď žalobcov úspech vo vzťahu k prísudku je oproti pôvodne žalovanej sume nepatrný, a tak má súd za to, že procesne úspešnejšími (§ 142 ods. 2 O.s.p.) v tomto konaní sú žalovaná a aj vedľajší účastník na strane žalovanej, ktorým náhradu trov konania súd nepriznal z dôvodu, že žalovaná si ju neuplatnila postupom podľa § 151 ods. 1 O.s.p. a vedľajší účastník na strane žalovanej okrem paušálneho oznámenia o vstupe do konania ako vedľajšieho účastníka na strane žalovanej, doručil súdu aj paušálne vyjadrenie, v ktorom s poukazom na § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. opäť namietal nedostatok aktívnej legitímácie žalobcu ako postupníka v súvislosti s pohľadávkami postupcu - Slovenská sporiteľňa, a.s., ako napr. aj vo veciach tunajšieho súdu sp. zn.13C/319/2014, resp. 13C/69/2014. Súd aj s poukazom na názor Najvyššieho súdu SR zaujatý v jeho uznesení z 19. marca 2014 sp. zn. 6 MCdo 5/2013, resp. v uznesení z 20. júna 2014, sp. zn. 6 MCdo 9/2013, podľa ktorého „... z obsahu spisu zrejme, že vedľajší účastník zastúpený advokátom hromadne vstúpil do porovnateľných vecí žalobkyne (vstúpil do 34 vecí žalobkyne - č. I. 21), pričom v písomnom vyjadrení k žalobe vzniesol všeobecne formulovanú (prakticky formulárovú) námietku premlčania, aktualizovanú len o údaje žalovaného a údaje o individualizácii žalovanej pohľadávky. Za tejto situácie, ako aj s prihliadnutím na skutočnosť, že v tomto písomnom podaní zároveň uviedol, že súhlasí s rozhodnutím bez pojednávania a že prípadného pojednávania sa on ani jeho zástupca nezúčastní a žiada konať a rozhodnúť v ich neprítomnosti, sa zastúpenie vedľajšieho účastníka advokátom vo veciach, ktoré spolu naplňajú charakteristiku tzv. hromadných vecí, javí ako odporujúce rozumnosti, a teda ako zneužitie práva na právnu ochranu. To má za následok povinnosť súdov konštatovať neúčelnosť nákladov vynaložených na právne zastúpenie, a teda ich nepriznanie účastníkovi, ktorý by inak na ich náhradu mal právo. Vedľajší účastník by svoju úlohu, spočívajúcu v pomoci žalovaným v postavení spotrebiteľa, mohol efektívne splniť aj bez vynaloženia nadbytočných nákladov na právne zastupovanie v každej skutkovo a právne takmer totožnej veci. Požiadavke rozumnosti by zodpovedal napríklad taký jeho postup, ktorým by si vyžiadal právnu službu len na vyhotovenie námietky premlčania, ktorú by potom sám, či už v postavení vedľajšieho účastníka alebo zástupcu, použil v súdnom konaní vo všetkých porovnateľných veciach.“ konštatuje, že vedľajší účastník na strane žalovanej hromadne vstúpil do porovnateľných vecí postupcu Slovenská sporiteľňa, a.s., v ktorých veciach formulárove vznáša námietku nedostatku aktívnej legitímácie postupníka ako žalobcu. Aj v danom prípade uvedený vedľajší účastník na strane žalovanej navrhol rozhodnúť vo veci v jeho neprítomnosti, resp. neprítomnosti jeho právneho zástupcu. Z uvedených dôvodov súd konštatuje neúčelnosť nákladov vynaložených na právne zastúpenie vedľajšieho účastníka v skutkovo a právne takmer totožnej veci v súvislosti s postúpením pohľadávok postupcu - Slovenská sporiteľňa, a.s. , a tak z dôvodu neúčelnosti súd vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovanej náhradu trov konania nepriznal.

Lehotu na plnenie súd žalovanej určil v súlade s § 160 ods. 1 O.s.p..

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou tunajšieho súdu - Okresný súd Komárno, Pohraničná 6, 945 01 Komárno - na Krajský súd v Nitre.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods.3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného právneho predpisu.